

**ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΗ ΠΡΟΕΔΡΟΥ Ι.Κ. ΒΟΛΟΥ
κ. ΜΑΡΣΕΛ ΣΟΛΟΜΩΝ**

**ΒΟΛΟΣ, 5.2.2017, ΗΜΕΡΑ ΜΝΗΜΗΣ ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑΤΟΣ
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ Ι.Μ.ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ**

Η ημέρα μνήμης του Ολοκαυτώματος είναι μια μέρα κατά την οποία πρέπει να θυμόμαστε πόσο ευάλωτη είναι η ανθρώπινη φύση - και ταυτόχρονα πόσο βάρβαρη μπορεί να γίνει. Η γνώση του παρελθόντος λειτουργεί σαν την ανάμνηση που ανακαλούμε την ώρα του κινδύνου, για να σωθούμε, έγραψε ο Βάλτερ Μπένιαμιν.

Γιατί είναι τόσο σημαντικό να τιμούμε τα θύματα και να μην ξεχνούμε το γεγονός του Ολοκαυτώματος; Διότι το Ολοκαύτωμα ήταν η συστηματική, προγραμματική, και κρατική πολιτική της ναζιστικής Γερμανίας που στόχο είχε τη δίωξη και τελικά την εξόντωση των Εβραίων για το μόνο λόγο ότι ήταν Εβραίοι.Οχι επειδή έκαναν κάτι, αλλά επειδή υπήρχαν και μόνο.

Όλα τα θύματα δεν ήταν Εβραίοι.Ομως όλοι οι Εβραίοι ήταν θύματα μιας πολιτικής απάνθρωπης,στηριγμένης στις θεωρίες του ρατσισμού και του αντισημιτισμού,μιας πολιτικής εξόντωσης που συμπαρέσυρε έξι εκατομμύρια Εβραίους άντρες,γυναίκες και παιδιά, τους γονείς,τους συγγενείς,τους φίλους μας.

Τι επιφύλαξαν οι ναζί κι οι συνεργάτες τους σε όλους αυτούς τους αθώους; Μας το περιγράφει η μικρή Έρικα από το ομώνυμο βιβλίο:

“Πολλές φορές προσπαθώ να φανταστώ πως θα ήταν η ζωή της οικογένειάς μου τις τελευταίες εβδομάδες που περάσαμε μαζί.Φαντάζομαι τη μητέρα και τον πατέρα μου – να τους καταληστεύουν,να τους παίρνουν όλο τους το βιος,να τους διώχνουν με τη βία από το σπίτι τους και να τους στέλνουν να ζήσουν στο γκέτο. Ήξεραν άραγε που θα πήγαιναν μετά; Μήπως τους είχαν πει ότι θα τους μετέφεραν κάπου καλύτερα;Είχαν ακούσει άραγε τις φήμες για τα στρατόπεδα θανάτου;

Αναρωτιέμαι πως ένιωσαν όταν έφτασαν σαν κοπάδι στο σιδηροδρομικό σταθμό μαζί με εκατοντάδες άλλους Εβραίους.Όταν στοιβάχτηκαν στα βαγόνια για ζώα,όπου μόνον όρθιος μπορούσες να σταθείς.Πόσο θα πανικοβλήθηκαν όταν άκουσαν τις πόρτες να σφραγίζονται...

Πόσες μέρες ήμασταν στο τρένο; Πόσες ώρες στέκονταν οι γονείς μου όρθιοι, στριμωγμένοι στο βαγόνι; Φαντάζομαι τη μητέρα μου να με κρατά σφιχτά στην αγκαλιά της για να με προστατέψει από τη βρωμιά,τις φωνές και τα κλάματα,από το φόβο που είχε απλωθεί μέσα σ’ εκείνο το ασφυκτικό κουτί.Τώρα πια,σίγουρα θα είχε καταλάβει ότι δεν την πήγαιναν σε ένα καλύτερο μέρος.

Πότε πήραν την απόφαση; Ίσως η μητέρα μου να άνοιξε δρόμο ανάμεσα στον κόσμο για να φτάσει στο ξύλινο τείχωμα του βαγονιού.Όπως με τύλιγε σφιχτά σε μια ζεστή κουβερτούλα,ψιθύρισε τ’ όνομά μου; Έκλαψε; Έκανε την προσευχή της;

Με τη βοήθεια του πατέρα μου θα τράβηξε τα σύρματα που έφραζαν το άνοιγμα.Η μητέρα μου θα με σήκωνε ψηλά,πάνω από το κεφάλι της,προς το αχνό φως της αυγής.

Το μόνο που ξέρω με βεβαιότητα είναι αυτό που έγινε μετά. Η μητέρα μου με πέταξε από το τρένο.Πηγαίνοντας προς το θάνατο,με πέταξε πίσω στη ζωή.”

Τα τρένα, όμως, συνέχισαν το δρόμο τους. Και η μοίρα των περισσότερων ήταν προδιαγεγραμμένη. Τα ίχνη της βαρβαρότητας τα αντικρίζουμε και σήμερα ,όταν επισκεπτόμαστε τα στρατόπεδα συγκέντρωσης. Σε μια τέτοια επίσκεψη, τον περασμένο Μάιο, συνόδευσα τον Μητροπολίτη κ. Ιγνάτιο ως επίσημο προσκεκλημένο – και επιτρέψτε μου να χρησιμοποιήσω, μερικά από τα λόγια του:

“Είναι άλλο να διαβάζεις Ιστορία,είναι άλλο να βλέπεις φωτογραφίες, είναι εμπειρία ζωής να βρίσκεσαι στον τόπο του μαρτυρίου.Και χάρις σε αυτούς που με προσκάλεσαν,ένιωσα να είμαι μέσα στα βαγόνια,ένιωσα να κοιμάμαι στα κρεβάτια που κοιμήθηκαν χιλιάδες άνθρωποι – ο ένας πάνω στον άλλον – ένιωσα την ανάγκη να

προσευχηθώ για τις ψυχές μικρών παιδιών, που είδα τα παπουτσάκια τους, γυναικών, που είδα τα μαλλιά τους, ανθρώπων που έγιναν ολοκαύτωμα μέσα από ένα μίσος που δεν μπορώ να κατανοήσω. Ούτε να καταλάβω ότι προήλθε από πολιτισμένους λαούς – χριστιανικούς λαούς.”

Η κύρια αιτία του αποτρόπαιου ναζιστικού εγκλήματος είναι, χωρίς καμιά αμφιβολία, ο αντισημιτισμός, που διατρέχει τους αιώνες, συνεχώς μεταμορφούμενος και σταθερά φονικός. Όσο διαρκεί ο αντισημιτισμός, άλλο τόσο πρέπει να διαρκεί και η πάλη εναντίον του. Το νόημα του αγώνα κατά του αντισημιτισμού δεν είναι, ή δεν είναι μόνο, η προστασία των Εβραίων κάθε χώρας. Ο αντισημιτικός λόγος αποτελεί το παντοτινό πρότυπο κάθε ρητορικής μίσους, κάθε μισαλλόδοξου λόγου. Σήμερα, βρισκόμαστε πάλι μπροστά στην άγνοια, τη λήθη, την αμάθεια. Μπροστά στην άνοδο του αντισημιτισμού, του ρατσισμού, της ξενοφοβίας και του νεοναζισμού.

Κι έχουμε ευθύνη, μέσα στις δύσκολες συνθήκες που αναμφίβολα ζούμε, να μην επιτρέψουμε στους αρνητές του Ολοκαυτώματος να ξαναγράψουν την Ιστορία, να δημιουργήσουμε αντισώματα ηθικά και πνευματικά κατά του αντισημιτισμού, της αδιαλλαξίας, της απόρριψης του άλλου, της αδιαφορίας για τον συνάνθρωπό μας.

Το διακύβευμα, επομένως, του αγώνα κατά του αντισημιτισμού είναι πολύ ευρύτερο, ο αγώνας αυτός είναι ένας αγώνας υπέρ της δημοκρατίας, της ανεκτικότητας, του σεβασμού του άλλου, της ισότητας και της αδελφοσύνης μεταξύ των ανθρώπων.

Ολοκληρώνοντας, θέλω να ευχαριστήσω θερμά:

- τον Περιφερειάρχη κ. Αγοραστό και την Αντιπεριφερειάρχη κ. Κολυνδρίνη, για την άποψη πάντοτε συνεργασία μας.
- τον Μητροπολίτη Δημητριάδος και Αλμυρού κ. Ιγνάτιο, για τη φιλοξενία και ιδιαίτερα για την εν γένει στάση του στα θέματα του ρατσισμού και της μισαλλοδοξίας
- τον Μητροπολίτη Κορίνθου κ. Διονύσιο, για την παρουσία του και τη μεταφορά στο Βόλο της στολής ομήρου του Μακαριστού Μητροπολίτη Δημητριάδος Δαμασκηνού
- τους εκλεκτούς ομιλητές Επίσκοπο Σλαβονίας κ. Γιόβαν και την καθηγήτρια Ιστορικό κυρία Μαρία Καβάλα.
- τη Δημοτική Αρχή του Βόλου, για την παραχώρηση της Φιλαρμονικής
- τον ανώτερο διοικητή Φρουράς Βόλου Ταξίαρχο κ. Παπαναγνώστου για την παραχώρηση του τιμητικού αγήματος
- τον πρόεδρο της AGAPE HELLAS, κ. Εμμανουήλ Τουφεξή, για την οικονομική στήριξη
- τον κ. Απόστολο Βαβύλη, για τη συγγραφή και επιμέλεια του φετινού βιβλίου/αφιέρωματος
- τον κ. Βίκτωρα Κοέν, αναγνωρισμένο διεθνώς καλλιτέχνη, για την καλλιτεχνική επιμέλεια και την παραχώρηση της έκθεσης φωτογραφίας.
- τον κ. Γιώργο Πηλιχό, ιστορικό Τέχνης και ερευνητή του Ολοκαυτώματος, για το πολύ ενδιαφέρον ντοκυμαντέρ που θα παρουσιάσει σήμερα
- τη μεσόφωνο κ. Μαριάντζελα Χατζησταματίου και όλους τους συμπράττοντες μουσικούς και χορωδούς
- τους επίσημους προσκεκλημένους, που ανταποκρίθηκαν στην πρόσκλησή μας
- τους συνεργάτες και εθελοντές, που συνέβαλαν στην πραγματοποίηση αυτής της εκδήλωσης
- και όλους εσάς, τους φίλους και τις φίλες που μας τιμάτε με την παρουσία σας.

Σας ευχαριστώ!